

Chris DE SAVEUR

Voorzitter Neos

„Bang was ik niet, maar ik moet eerlijk zeggen dat ik toch plankenkoorts had. Dit is een niveau waarop ik nog niet geacteerd had.” Chris DE SAVEUR heeft het over zijn voorzitterschap van Neos, Netwerk van Ondernemende Senioren. Zijn woordkeuze verradt een andere passie, het toneelspelen. „Ik heb een drukke agenda, maar daar kies ik zelf voor. Ik doe het graag.”

‘Je kan mensen slechts leiden door te dienen’

Jan COLLA

De microbe voor zijn sociaal engagement kreeg Chris DE SAVEUR te pakken bij de scouts. „En die draag ik mee tot vandaag. Op mijn 71ste voel ik me als voorzitter van Neos weer als een scoutsleider. Bij mijn aanstelling, op 1 december van vorig jaar, heb ik gezegd dat ik niet boven de mensen ga staan, maar naast hen. Ik wil naar hen luisteren. Alleen doen we niks, we werken alleen maar samen.”

– *Waar komt uw ondernemingszin vandaan?*
Ik kom uit een gezin van zelfstandigen in Zottegem. Mijn ouders hadden een drukke zuivelzaak. Moeder deed de winkel, vader de baan. Ik ben de oudste van zes, maar ik mocht toch studeren in het college. Ik ben de leraars, priesters en leken dankbaar voor de weg die ze toonden. Het ging niet enkel om leerstof, ze brachten ons ook sterke waarden bij. Voorts was ik actief in de scouts. Daar groeide mijn sociaal engagement. Maurice Coppieters kon jonge mensen in vuur en vlam zetten. Jean-Luc Dehaene heb ik ook nog gekend op de barricaden van het VVKS.

– *Welke waarden draagt u precies mee?*
Rechtvaardigheid vooral. Onrecht konden ze bij ons thuis niet verdragen. Als je dat voelt, krijg je dat automatisch mee. Verbondenheid ook, oog en oor hebben voor je naaste. Dat leidt automatisch naar sociaal engagement.

„Het zijn net mensen die weinig tijd hebben die het meest sociaal actief zijn”

– *Kreeg u ook het geloof van thuis mee?*
Ja en daar ben ik mijn ouders tot vandaag dankbaar voor. Geloof was voor hen geen siroop, mijn ouders stonden met beide voeten op de grond. Ze legden op een fijne manier getuigenis af. Hoewel ze in de zaak stonden, waren ze ook heel sociaal geëngageerd. Onze pa wist bijvoorbeeld welk gezin het wat moeilijker had en daar had hij dan wat meer compassie mee.

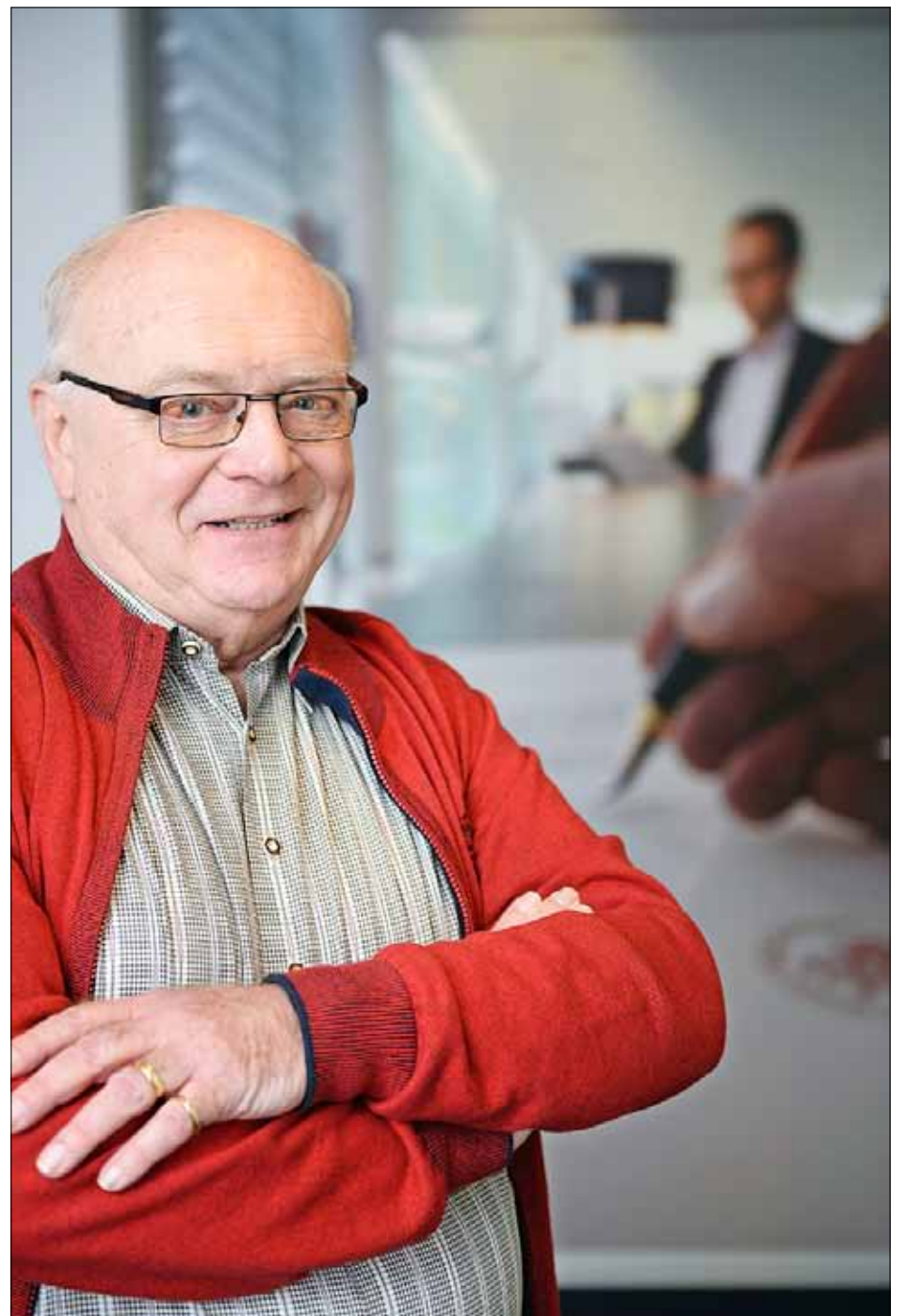
– *Koos u ook een job in die richting?*
Na mijn oude humaniora, Latijn-Grieks, dook ik meteen het professionele leven in. Eerst even bij de toenmalige Kredietbank, vervolgens mijn hele carrière bij voedingsbedrijf Unilever, als verkoopleider

en later, met een duur woord, accountmanager. Het voordeel van te starten op de onderste trede was dat ik mij altijd goed bleef realiseren dat het niet mijn taak was boven mensen te staan, maar naast hen. Via samenwerking kon ik veel meer realiseren. De ondernemer in mij is overigens nooit verdwenen. Ik bleef nieuwe projecten uitvinden en organiseren. Bijna veertig jaar geleden richtte ik zelf een toneelkring op, waarvan ik tot vorig jaar stichtend voorzitter was. Ik was zeventien jaar voorzitter van de culturele raad en meer dan 35 jaar voorzitter van vtbKultuur. Nu nog leid ik het kerkkoor in Elene, ik ben cantor en ik was drie jaar lang catechist, met veel enthousiasme. Ik stond daar echter als zestigplusser bij twaalfjarigen, die gasten zagen hun opa daar staan!

– *Hoe vinden drukbezette ondernemers tijd voor zoveel engagement?*

Het zijn net de mensen die weinig tijd hebben die in het algemeen het meest actief zijn en nog ergens een gaatje vinden. Ik zie vandaag bijvoorbeeld ook bij Trias, de ngo waarvan Neos medestichter is, mensen die zich vanuit hun levenservaring of hun professionele leven inzetten en delen. Vier jaar geleden werd ik meegestuurd naar Ecuador om een vormingsproject te starten. We luisterden er naar kleine aardappelboeren, caviakwekers, quinoatelers. Daar spreek ik graag over. Als ik als voorzitter ergens een podium krijg, durf ik met een paar krachtige woorden te zeggen dat we er ons soms makkelijk vanaf maken, omdat we vergeten in welke weelderige wereld we leven.

– *Wat wilt u voor Neos betekenen?*
Ik ben zeker niet revolutionair. Er zijn te veel mooie zaken die ik zelf al mocht ervaren. Veel lokale afdelingen hebben een schitterend programma, met lezingen, culturele activiteiten en ontmoeting. We komen allemaal uit een ondernemende

Chris De Saveur: „Ik voel me nog altijd als een scoutsleider.” © Luc Gordts

wereld, waarin vooral bedrijfsresultaten telden. Nu staan enkel de mensen centraal en die kunnen we slechts leiden door hen te dienen. We zitten niet in een ivoeren toren met een dagelijks bestuur dat alles dirigeert. We hebben werkgroepen, zodat we de noden van de ouderen leren kennen, zoals eenzaamheid of armoede. Ik wil niet alleen theoretische gedachten, maar ook proberen er wezenlijk iets aan te doen.

– *Is er nog ruimte voor zingeving bij Neos?*
Zeker. Ik organiseer zelf al voor de derde keer een pelgrimstocht naar Compostela. Daar bouwde ik een spiritueel programma voor op vanuit mijn eigen ervaring. Ik stapte zelf al drie keer naar Compostela en schreef daarover een boek, *Mijn camino*. De tochten met Neos zijn wat luxueuzer, twaalf etappes in evenveel dagen, deels met de bus. Ik geef de deelnemers twaalf

sleutels mee, zoals loslaten, verbondenheid, vergeving. Ik ben telkens enorm onder de indruk van de ontmoetingen en gesprekken. Die gaan niet over de blaren aan je voeten, ze gaan onmiddellijk naar de diepte. De *camino* is de weg waarop vreemden vrienden worden.

– *Waar droomt u nog van?*
Ik hoop nog een hele tijd gezond te blijven en samen oud te worden met mijn vrouw, de stille kracht in de achtergrond. Bij Neos vinden we generatiegenoten terug. Laat me nog maar lang het genot voelen en proeven van echte ontmoetingen. Voorts hoop ik dat mijn kinderen en kleinkinderen in mijn vorm van getuigenis een lichtje vinden voor hun eigen geloofsovertuiging, hoe zwak ook.